

og renses, for derefter at konstatere, om den har misvist eller ikke. Seg kan ikke paa nogen Maade se, at dette er Noget, der skulde kunne lægge dette Lovforslags endelige Vedtagelse Hindringer i Veien. — Til § 35 har jeg tilladt mig at stille et Forslag, som gaar ud paa at forandre Beregningsmaaden af Udførselsgodtgjørelsen fra Pund til Potter. Den her brugte Beregningsmaade stiller sig for mig noget mærkelig, da Maaleren er konstrueret efter Maal, og da selve Flydebægten, Tralles Alkoholometer, ligeledes er konstrueret efter Maal. Det angiver, hvor mange Maal Alkohol der findes i 100 Maal Blanding. Derjom man vil have Beregning efter Vægt, saa maa man bruge et saaldet Richters Alkoholometer, der angiver, hvor mange Pd. Alkohol der er i 100 Pd. Blanding, men da denne Vare altid sælges og forhandles efter Maal, saa forekommer det mig underligt at ville slaa fast i Loven, at der ved Udførslen skal finde en anden Beregningsmaade Sted, som dog til Tider vil give Anledning til nogen Difference, da den falder udenfor den daglige Handels- og Vandelsmethode. Der er i en Svarskrivelse fra Ministeriet til Folkethingets Udvalg gjort den Bemærkning, at det var upraktisk at have Maal, da man jo ikke paa nogen Maade kunde indlade sig paa at maale et Fad med Pottemaal og rudere det, det vil sige maale det ved en Stof, hvorpaa der er afsat visse Maal, kan man heller ikke, og at det derfor er rimeligt, at man beregner det i Pundevise. Seg kan ikke nægte, at det har forundret mig noget at se en saadan Besparelse, thi den maa gaa ud fra, at de praktiske Folk, der have henledet Opmærksomheden paa dette Maal, vare komplet upraktiske. Maalet vil nemmest kunne kontrolleres ved Veining; men det forhindrer jo ikke, at Beregningen bliver angivet i Potter, fordi man veier Foustagen, naar man er i Tvivl om, hvorvidt det Maal, der staar paa den, er rigtigt. Toldvæsenet vil nogenlunde kunne regne sig til det Hele ved at veie denne Foustage, men aldeles nøiagtig ville de ikke kunne beregne det, da de ikke vide, hvad Thara den Foustage har. Selv om man vidste, at en Foustage i tør Tilstand veier saa og saa meget, saa bliver denne Vægt dog forandret, saasnart Foustagen bliver vaad udvendig eller indvendig, saa noget komplet Nøiagtigt er det ikke muligt at konstatere. Selv ved en almindelig Maaling, som den finder Sted ved Justerkammeret, er der en vis Tolerance, idet det ikke er muligt at maale en Foustage f. Ex. paa 600 Potter nøiagtigt paa en eller to Potter.

Naar jeg siger nøiagtig, saa er det saaledes, som det sker i den daglige Handel og Vandelovre paa Justerkammeret. Det har jeg Sort paa Hvidt for, at de paa Justerkammeret ikke kunne gjøre det nøiagtigt, saaledes som de almindeligvis bære sig ad. Det vil altsaa efter min Mening være fuldstændig tilstrækkeligt, at man ligesom hidtil udregner Godtgjørelsen efter de udførte Potter. Hvorledes Toldvæsenet finder ud af at kontrollere, om det er rigtigt, maa blive dets Sag, det staar dem altid frit for ogsaa nu at lade Foustagerne veie og derefter se at finde ud af, hvad der saa er nogenlunde rigtigt kan være i dem. Seg veed heller ikke Andet end, at denne Bestemmelse vil komme i en underlig Modstrid med den bestemte Justering af Fade. Seg gad vide, naar jeg har et nyt fra Justerkammeret udleveret Fad med en Angivelse af Pottemaal paa, og Toldvæsenet ved Veining kommer til et andet Resultat med Hensyn hertil, hvem af disse to Autoriteter der skal gives Medhold, enten Justerkammeret, som siger: saa og saa mange Potter indeholder Fadet, eller Toldvæsenet, som siger, at efter det Regnskab i Pund, det har stillet op, indeholder Fadet enten Mere eller Mindre, end derpaa noteret. Hvilket skal saa være det Rette? Der burde derfor, forekommer det mig, være en Bestemmelse, om, at Spiritus kunde udføres i justerede Fade i Pottevis, men ganske overflodig er Bestemmelsen om, at det skal angives i Pund, thi den Afgang, som denne Bestemmelse giver til at veie Fadene, vil ikke borttages, selv om det ikke staar i Loven, at det beregnes efter Pund. — Dernæst gaar Forslaget ud paa, at i 3die Linie efter Ordet Alkoholometer, indsættes: „med Tillæg af 2 pCt. for Svind“. I den Lov, vi nylig have vedtaget, om Indførsel af fremmed Spiritus og Udførsel igjen imod Tilbagebetaling af den erlagte Afgift, staar minus 2 pCt., idet Ministeriet er gaaet ud fra den i alt Væsentligt rigtige Forudsætning, at Svindet ved Omdestillationen er 2 pCt. Men naar man i den ene Lov ikke vil give nogen Godtgjørelse for de 2 pCt., fordi man siger, at de kunne ordentligvis ikke udføres, saa forekommer det mig, at man billigt ogsaa maa give de 2 pCt. Godtgjørelse for Svind, naar Spiritus udføres. Det vil ganske vist spille en overmaade lille Rolle, Svindet vil nemlig være større. Det er fastsat i Loven, at Maaleren er tilstrækkelig nøiagtig, naar den viser nøiagtigt paa 1 pCt. nær. Afgiften er man altsaa udjat for at komme til at betale med et 1 pCt. større Beløb, end man skulde, fordi der skal vises